

ACC. NR M. 8204:1-2.

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *Joh. Elman*

Härad:

Adress: *Assarings, Kungälvsköping*

Socken: *Malmsö*

Berättat av:

Uppteckningsår: *1941.*

Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Minnesuppteckning av fr. Malmsö

Series of horizontal dashed lines for writing.

N. 8204:1.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Folkminnestårn

Svenska Dagbladet,

N. A. I. N. N.

Nedanstående har berättats mig om gamla Malmö av

lantbrukaren Olof Karlsson, Hässeberga nr 4, Kongsmarken. Karlsson rättade först och sedan någon dag därefter hade han nedskrivit en Det kan hända att något har sitt intresse.

" När jag var en liten gosse, vid dess tio år, fick ofta följa med min fader till Malmö. Det var för 65 år sedan. I all het körde lantmannen ofta in till staden på den tiden och sålde ~~xx~~ ved de hade att avyttra och köpte hem de förnödenheter, som de behövde för en lång tid framåt.

På öster lågo två väderkvarnar, en på vänstra sidan Gen och en på den högra, kallad "Höga mölla". Staden sträckte sig kanalen. När man kom över kanalen, låg det första huset på höger hand. På en skylt stod: "P. Miller. Smed". Den skylten läste jag på, var jag kom till staden.

Därefter var det att fortsätta kullerstengsgatan fram till Hummerbergs. Det var en stor affär, och där skulle landsborna ha med sina hästar. När gick in i affären gemon en stor hörnörr i tan. I affären synselsattes 4-5 biträden, och det fanns ögonfägnad ett barn inför allt myskna, som fanns i affären. Ibland kunde det en bit brunsocker, och så var glädjen stor. Omkring och i affären underlig odör. Det lukade fisk och fotogen. Affären låg mitt emot ningtorget, som på den tiden kallades Husartorget, emedan husareri hade sina ridövningar. Jag stod många föngler utanför Hummerbergs i och beundrade deras övningar. Över hela torget låg tjockt med grus varande saluhallen var då ridhus. Den egentliga torghandeln skedde nuvarande Stortorget.

Vid Hummerbergs fanns en stor gårdsplats. Där lågo uppstapl

stora mängder timmer och bräder. Ner mot kanalen lågo stora högar sand, och givetvis skulle landsborna ha minst en säck sådan hem. D skulle strös över lergolven hemma, och skulle det vara riktigt fin skulle man ovanpå sanden strö hackat enris. Strandsanden kostade 2 säcken.

Hummerbergs gård med sina många brädstaplar var ett go

håll för mindra nogräknade individer. Det var inte råddligt att låt och ting ligga kvar i vagnshäcken, ty då hade sakerna en vanlig be het att försvinna.

Ett par historier, som jag bevittnade under stadsresor jag anföra:

En lantman hade ett sto, som "kastade". (Födde ett oful foster) Mannen var i bryderi över var han skulle kasta undan det, Hummerberg fann på råd. Han sade: "Kom in du bara, så ska en säck av mej och stoppa eländet i säcken och lägg säcken i vagne ska vi snart se vart den tar vägen." Vi gingo in på kontoret, seda lagt säcken i vagnen, och höllo utkik. Efter en kort stund kommo t karlar, som sågo sig försiktigt omkring, och dåå de sågo att det v fritt, så togo de helt enkelt säcken och smögo iväg. Men int~~r~~ tror att de blevo glada åt innehålllet den gången.

Sämre gick det för en troskyldig bonde, som skulle köpa he par brännvinskaggar, ty han skulle ha barndop påföljande söndag. I Lar kommo fram till honom och frågade, om han skulle ha brännvin i Garna, så skulle de gärna gå efter åt honom. De voro sy synnerlige aktiga. Mannen antog erbjudandet, ty han hade många ärenden att ut staden. De båda tjänstaktiga männen glömde bort att komma tillbake bonden blev utan pengar, kaggar och brännvin, och barndopet fick försiggå mera i nykterhetens tecken.

Assartorp, Kongsmarken den 5 november 1941.

